31971L0140

L 71/16 AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA 1971.3.25.

A TANÁCS IRÁNYELVE

(1971. március 22.)

a vegetatív szőlő-szaporítóanyagok forgalmazásáról szóló 1968. április 9-i irányelv módosításáról

(71/140/EGK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 43. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére,

a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően,

mivel a vegetatív szőlő-szaporítóanyagok forgalmazásáról szóló, 1968. április 9-i tanácsi irányelv [1] bizonyos rendelkezéseinek módosítása szükséges;

mivel a szőlőfajták osztályozásának általános szabályairól szóló, 1970. július 13-i 1388/70/EGK tanácsi rendelet [2] meghatározza a szőlőfajták bizonyos régiókban történő termesztésére vonatkozó rendelkezéseket;

mivel ezért egy adott tagállamban csak olyan fajták szaporítóanyagának szabad forgalmát szabad engedélyezni, amelyeknek a termesztése az adott tagállamban engedélyezett;

mivel ezért a továbbiakban nincs szükség a fajták olyan egységes jegyzékének elkészítésére, amelyben valamennyi olyan fajta szerepel, melynek szaporítóanyaga korlátozás nélkül forgalmazható a Közösség területén;

mivel továbbra is szükséges, hogy minden egyes tagállam készítsen egy nemzeti katalógust a tagállam területén a standard szaporítóanyag minősítésére, illetve ellenőrzésére engedélyezett fajtákról;

mivel a katalógusok elkészítéséhez egységes szabályokat kell alkalmazni, hogy az elfogadott fajták megkülönböztethetőek, állandóak és megfelelő mértékben egységesek legyenek;

mivel a különböző fajták átvételéhez szükséges vizsgálatok lefolytatásához számos kritériumot és minimum követelményeket kell megfogalmazni;

mivel rendelkezni kell arról is, hogy ezeket a vizsgálatokat lehetőség szerint az osztályozás megkönnyítése érdekében a termesztési célokra való alkalmasság értékeléséhez szükséges vizsgálatokkal egyidejűleg végezzék el;

mivel amennyiben a szőlő szaporítóanyagát egy tagállam területén általában nem szaporítják vagy nem forgalmazzák, rendelkezni kell arról, hogy a tagállam lehetőség szerint mentesülhessen ennek az irányelvnek a kötelező alkalmazása alól;

mivel gyorsított eljárás keretében a mellékletek alapvetően technikai jellegű módosításai megkönnyíthetők;

mivel a szóban forgó irányelv I. mellékletének egyik technikai rendelkezését módosítani szükséges,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A vegetatív szőlő-szaporítóanyag forgalmazásáról szóló, 1968. április 9-i tanácsi irányelv a következőképpen módosul.

2. cikk

A 2. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A tagállamok átmeneti intézkedésként az ezen irányelvnek való megfeleléshez szükséges törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések hatálybalépését követően rendelkezhetnek arról, hogy az alany szőlővessző- és a dugványiskolák kialakításához használt szaporítóanyag egyenértékű az ezen irányelv rendelkezéseivel összhangban minősített vagy ellenőrzött szaporítóanyaggal, amennyiben felhasználását megelőzően az az ezen irányelv rendelkezéseivel összhangban minősített vagy ellenőrzött szaporítóanyaggal megegyező biztosítékokkal szolgál."

[1] HL L 93., 1968.4.17., 15. o.
[2] HL L 155., 1970.7.16., 5. o.

3. cikk

A 5. cikk helyébe a következő rendelkezés lép:

„Mindegyik tagállam összeállít egy katalógust a saját területén minősítésre és standard szaporítóanyagként való ellenőrzésre hivatalosan elismert szőlőfajtákról. Ez a katalógus mindenki számára elérhető. A katalógus meghatározza azokat a legfontosabb morfológiai és fiziológiai jellemzőket, amelyek alapján a fajtákat meg lehet különböztetni egymástól. Az 1971. december 31-én már elismert fajták esetében hivatkozni lehet a hivatalos szőlészeti kiadványokban közölt leírásra."

4. cikk

Az 5. cikk a következő szöveggel egészül ki:

„*5a. cikk*

A tagállamok kötelesek biztosítani, hogy csak a megkülönböztethető, állandó és elégséges mértékben egységes fajtákat ismerik el.

5b. cikk

(1) Egy fajta akkor tekinthető megkülönböztethetőnek, ha az elfogadás igénylésének időpontjában egy vagy több fontos morfológiai vagy fiziológiai jellemző tekintetében markánsan különbözik a szóban forgó tagállamban elismert vagy elismerésre benyújtott bármely egyéb fajtától.

(2) Egy fajta akkor tekinthető állandónak, ha jellemzői több egymást követő szaporítás után továbbra is megfelelnek a fajta jellemzőinek.

(3) Egy fajta akkor tekinthető elégséges mértékben egységesnek, ha az egészen csekély különbségektől eltekintve a fajtához tartozó növények az ebből a célból figyelembe vett jellemzőiket tekintve összességében hasonlóak.

5c. cikk

A tagállamok kötelesek gondoskodni arról, hogy a más tagállamokból érkező fajtákra ugyanazok a követelmények vonatkozzanak, mint a nemzeti fajtákra, különös tekintettel az elismerési eljárásra.

5d. cikk

(1) A tagállamok rendelkeznek arról, hogy a fajták elismerése a leírandó fajta szempontjából elegendő számú jellemzőre kiterjedő hivatalos ellenőrzések, különösen a növekedés vizsgálatának eredményei alapján történjen. A jellemzők megállapításához pontos és megbízható módszereket kell alkalmazni.

(2) A 17. cikkben rögzített eljárással összhangban, a tudományos és technológiai ismeretek állásának figyelembe vételével az alábbi információkat kell rögzíteni:

a) azon jellemzők, amelyekre a vizsgálatoknak minimálisan ki kell terjedniük;

b) a vizsgálatok lefolytatására vonatkozó minimális követelmények.

(3) Amennyiben köztudomású, hogy egy adott fajta szaporítóanyagát egy másik országban más néven forgalmazzák, ezt a nevet is fel kell tűntetni a katalógusban.

5e. cikk

(1) Az elismert fajtákat rendszeres időközönként hivatalos ellenőrzés alá kell vetni. Amennyiben a minősítésre és ellenőrzésre történő elismerés feltételeinek bármelyike nem teljesül, az elismerést vissza kell vonni, a fajtát pedig a katalógusból törölni kell.

(2) A fajtákat tartalmazó katalógust és azok bármilyen módosításait haladéktalanul megküldik a többi tagállamnak és a Bizottságnak."

5. cikk

A 6. cikk hatályát veszti.

6. cikk

A 12. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Amennyiben a Bizottság a 3. cikk (4) bekezdésének b) pontja alapján nem fogadott el és nem léptetett hatályba semmilyen intézkedést, a tagállamok rendelkezhetnek oly módon, hogy meghatározott határidőkön túl bizonyos szőlőfajták szaporítóanyaga csak abban az esetben hozható forgalomba, ha előzetesen megkapja az »bázis szaporítóanyag« vagy »certifikált szaporítóanyag« minősítést."

7. cikk

A 12. cikk a következő cikkel egészül ki:

„*12a. cikk*

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a tagállamok területén vagy annak valamely részén az 1388/70/EGK rendelet rendelkezéseinek megfelelően a termesztésre elismert szőlőfajták szaporítóanyagára területükön a fajta tekintetében semmilyen forgalmazási korlátozás ne vonatkozzon."

8. cikk

A 17. cikk a következő cikkel egészül ki:

„*17a. cikk*

A Tanács a mellékletek bármilyen módosításáról a Bizottság előterjesztése alapján, valamint a tudomány és a technika mindenkori állásának figyelembevételével dönt."

9. cikk

A 18. cikk a következő cikkekkel egészül ki:

„*18a. cikk*

Egy tagállam kérelme alapján, amelyet a 17. cikkben meghatározott eljárással összhangban kell elbírálni, az adott tagállam teljesen vagy részben mentesíthető ennek az irányelvnek a kötelező alkalmazása alól, amennyiben területén a szaporítóanyagot általában nem szaporítják vagy nem forgalmazzák.

18b. cikk

Ez az irányelv nem érinti az élő fák és egyéb növények, hagymák, gyökerek és hasonló részek, vágott virágok és lombdíszek piaca közös szervezésének létrehozásáról szóló, 1968. február 27-i 234/68/EGK tanácsi rendelet [1] alkalmazását."

10. cikk

A I. melléklet I. 5. pontja helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A bázis szaporítóanyag előállítására szánt termést meg kell szabadítani a káros vírusos betegségektől, különösen a fertőző leromlástól és a levélsodródástól. Az egyéb kategóriák szaporítóanyagának előállítására szánt termést külön kell választani a vírusos betegségek tüneteit mutató növényektől."

11. cikk

A tagállamok 1972. július 1-jéig hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek eleget tegyenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

12. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 1971. március 22-én.

a Bizottság részéről

az elnök

M. COINTAT

[1] HL L 55., 1968.3.2., 1. o.